ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 5ης Δεκεμβρίου 1996 *

Στην υπόθεση C-91/96,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Μαρία Κοντού-Durande, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ελληνικής Δημοκρατίας, εκπροσωπουμένης από την Ιωάννα Γαλάνη-Μαραγκουδάκη, βοηθό ειδικό νομικό σύμβουλο στην ειδική νομική υπηρεσία Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του Υπουργείου Εξωτερικών, και τη Νανά Δαφνίου, γραμματέα στην ίδια υπηρεσία, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ελλάδος, 117, Val Sainte-Croix,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει εμπροθέσμως τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί, αφενός, προς την οδηγία 92/118/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1992, για τον καθορισμό των όρων υγειονομικού ελέγχου καθώς και των υγειονομικών όρων που διέπουν το εμπόριο και τις εισαγωγές στην Κοινότητα προϊόντων που δεν υπό-

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

κεινται, όσον αφορά τους προαναφερόμενους όρους, στις ειδικές κοινοτικές ρυθμίσεις που αναφέρονται στο κεφάλαιο I του παραρτήματος Α της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ και, όσον αφορά τους παθογόνους παράγοντες, της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ (ΕΕ 1993, L 62, σ. 49), και, αφετέρου, προς την οδηγία 93/52/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1993, περί τροποποιήσεως της οδηγίας 89/556/ΕΟΚ για τον καθορισμό των υγειονομικών όρων που διέπουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο και τις εισαγωγές εμβρύων κατοικιδίων βοοειδών από τρίτες χώρες (ΕΕ L 175, σ. 21), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη και τις προαναφερθείσες οδηγίες,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους G. F. Mancini, πρόεδρο τμήματος, J. L. Murray, K. N. Κακούρη, P. J. G. Kapteyn και H. Ragnemalm (εισηγητή) δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 24ης Οκτωβρίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 22 Μαρτίου 1996, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει εμπροθέσμως τις νομοθετι-

κές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί, αφενός, προς την οδηγία 92/118/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1992, για τον καθορισμό των όρων υγειονομικού ελέγχου καθώς και των υγειονομικών όρων που διέπουν το εμπόριο και τις εισαγωγές στην Κοινότητα προϊόντων που δεν υπόκεινται, όσον αφορά τους προαναφερόμενους όρους, στις ειδικές κοινοτικές ρυθμίσεις που αναφέρονται στο κεφάλαιο Ι του παραρτήματος Α της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ και, όσον αφορά τους παθογόνους παράγοντες, της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ (ΕΕ 1993, L 62, σ. 49), και, αφετέρου, προς την οδηγία 93/52/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1993, περί τροποποιήσεως της οδηγίας 89/556/ΕΟΚ για τον καθορισμό των υγειονομικών όρων που διέπουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο και τις εισαγωγές εμβρύων κατοικιδίων βοοειδών από τρίτες χώρες (ΕΕ L 175, σ. 21), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη και τις προαναφερθείσες οδηγίες.

2 Το άρθρο 20, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/118 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν προς τα άρθρα 12, παράγραφος 2, και 17 της οδηγίας αυτής την 1η Ιανουαρίου 1993 και προς τις λοιπές διατάξεις της οδηγίας πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994. Επιπλέον, σύμφωνα με την ίδια διάταξη, όφειλαν να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή.

3 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/52 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθούν προς αυτήν πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994 και ότι όφειλαν να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή.

4 Η Επιτροπή, μη έχοντας λάβει από την Ελληνική Δημοκρατία κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς των οδηγιών 92/118 και 93/52 στο εσωτερικό δίκαιο και μη διαθέτοντας κανένα άλλο πληροφοριακό στοιχείο που θα της επέτρεπε να συναγάγει ότι το κράτος αυτό συμμορφώθηκε προς την υποχρέωσή του, απηύθυνε στις 10 Φεβρουαρίου 1994 προς την Ελληνική Κυβέρνηση έγγραφο οχλήσεως.

5 Ελλείψει απαντήσεως, η Επιτροπή, στις 21 Σεπτεμβρίου 1994, απηύθυνε προς την Ελληνική Κυβέρνηση αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία την κάλεσε να λάβει τα αναγκαία μέτρα εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεως της αιτιολογημένης γνώμης.

6 Επειδή δεν έχει ακόμη λάβει κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο των οδηγιών 92/118 και 93/52, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

7 Στο δικόγραφο της προσφυγής της η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 189 της Συνθήκης ΕΚ, η Ελληνική Δημοκρατία είχε την υποχρέωση να μεταφέρει πλήρως τις οδηγίες 92/118 και 93/52 στο εσωτερικό της δίκαιο εντός των ταχθεισών προθεσμιών.

8 Η Ελληνική Δημοκρατία δεν αμφισβητεί την υποχρέωση αυτή. Ωστόσο, ισχυρίζεται ότι δύο σχέδια προεδρικών διαταγμάτων για τη μεταφορά των δύο οδηγιών στο ελληνικό δίκαιο εκκρεμούν προς υπογραφή στον αρμόδιο υπουργό.

9 Δεδομένου ότι η μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο των οδηγιών 92/118 και 93/52 δεν πραγματοποιήθηκε εντός των ταχθεισών προθεσμιών, η προς τούτο ασκηθείσα προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη.

10 Επομένως, πρέπει να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει εντός των ταχθεισών προθεσμιών, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς τις οδηγίες 92/118 και 93/52, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 20, παράγραφος 1, και 2, παράγραφος 1, των οδηγιών αυτών αντιστοίχως.

Επί των δικαστικών εξόδων

11 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί η Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι η Ελληνική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει εμπροθέσμως τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί, αφενός, προς την οδηγία 92/118/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 1992, για τον καθορισμό των όρων υγειονομικού ελέγχου καθώς και των υγειονομικών όρων που διέπουν το εμπόριο και τις εισαγωγές στην Κοινότητα προϊόντων που δεν υπόκεινται, όσον αφορά τους προαναφερόμενους όρους, στις ειδικές κοινοτικές ρυθμίσεις που αναφέρονται στο κεφάλαιο Ι του παραρτήματος Α της οδηγίας 89/662/ΕΟΚ και όσον αφορά τους παθογόνους παράγοντες, της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ και, αφετέρου, προς την οδηγία 93/52/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1993, περί τροποποιήσεως της οδηγίας 89/556/ΕΟΚ για τον καθορισμό των υγειονομικών όρων που διέπουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο και τις εισαγωγές εμβρύων κατοικιδίων βοοειδών από τρίτες χώρες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 20, παράγραφος 1, και 2, παράγραφος 1, των ανωτέρω οδηγιών αντιστοίχως.

2) Η Ελληνική Δημοκρατία καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

Mancini Murray Κακούρης

Kapteyn Ragnemalm

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 5 Δεκεμβρίου 1996.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

R. Grass G. F. Mancini